

Předložená práce identifikuje společné trendy v kurikulární politice v oblasti povinného vzdělávání na konci 20. a počátku 21. století. Všímá si ideových východisek kurikulární politiky v České republice po roce 1989 a hodnotí její vývoj. Analyzuje klíčové kurikulární dokumenty (např. Rámcový vzdělávací program pro základní vzdělávání) a porovnává jejich přínos. Jádrem předložené práce jsou tři případové studie, které sledují kurikulární politiku v oblasti povinného vzdělávání ve Spojeném království Velké Británie a Severního Irsku, Švédsku a Polsku. Pozornost je v jednotlivých případových studiích věnována poslednímu vývoji národní kurikulární politiky, národnímu kurikulu i systému hodnocení žáků. Předložená práce si všímá také mezinárodních diskusí o proměnách kurikula a prezentuje ideové koncepty UNESCO, OECD a EU v oblasti cílů a obsahu vzdělávání. V závěrečné části předložená práce analyzuje, jakým způsobem společné trendy v oblasti národního kurikula ovlivňují kurikulární reformu v České republice.